„Duhul și Mireasa spun Vino”

De J. Leland Earls

(Expunerea celor 4 ceasuri ale timpului profetic al sfârşitului "„noapte“)

https://www.firstloveministry.com/Earls/booklets/vsa/vsa01.htm

Citim în *Ţefania 1:7* aceste cuvinte profetice: „*Taceţi înaintea Domnului Dumnezeului, căci ziua Domnului este aproape; căci Domnul a pregătit o jertfă şi a poftit pe oaspeţii Săi*.” În Scripturi citim că o zi este pentru Domnul ca o mie de ani (***Psalmul 90:4, 2 Petru 3:8***). Prin urmare , ceea ce este numit „Ziua Domnului” în atâtea scripturi profetice trebuie înţeles în termenii calculării timpului de către Dumnezeu din perspectiva Sa. Aceasta înseamnă că „ziua” Lui este marele Sabat milenar de 1000 de ani care urmează celor şase zile (6.000 de ani) de muncă a omului în sudoarea frunţii sale şi în trudă neroditoare pentru a aduce o pace durabilă şi o ordine dreaptă şi echitabilă pe pământ. De aceea, Domnul a decretat că va prelua pe deplin treburile pământului şi nu va mai lăsa omul să pângărească şi să distrugă. O domnie în dreptate va începe atunci când Ziua Lui va fi pe deplin inaugurată.

„*Ziua Domnului*” nu izbucneşte asupra noastră dintr-o dată. Începe sau răsare treptat. Acest lucru poate fi văzut din oricare dintre cele două perspective. Poate fi observat în fenomenul natural al unei noi zile, aşa cum este provocat de rotirea Pământului şi creşterea treptată a luminii soarelui într-un anumit loc sau zonă. Cu mult înainte ca soarele să apară efectiv la orizont, are loc răsăritul luminii şi creşterea strălucirii sale.

Desfăşurarea treptată a „*Zilei Domnului*” poate fi văzută şi din perspectiva începutului unei noi zile de 24 de ore, aşa cum era calculată de poporul Israel în zilele Domnului nostru. Noua lor zi începea la apusul soarelui şi progresa prin cele patru „vegheri” ale primelor douăsprezece ore, de la 18:00 la 6:00. Această ultimă perspectivă este cea pe care o vom prezenta în această scriere. Ne aflăm deja în „veghea” iniţială a Zilei Domnului, aşa cum vom vedea mai târziu în această imagine profetică. Dar mai întâi, vom lua în considerare alţi factori importanţi care sunt fundamentali pentru înţelegerea noastră a acestei imagini.

[Diferenţieri scripturale între Răpirea Nunţii şi Răpirea ulterioară a Cinei Nunţii]

Acum, revenind la scriptura care a introdus această scriere. Observaţi referinţa la prezenţa Domnului şi la jertfa pe care El a pregătit-o, la care El i-a „invitat” pe oaspeţii Săi. Verificaţi textul marginal pentru cuvântul „invitat” şi veţi descoperi că cuvântul ebraic original înseamnă a fi „sfinţit” sau „pregătit”. Poate fi tradus şi prin „pus deoparte”. Acum există o dublă punere deoparte; căci există o dublă jertfă sau ospăţ care este pregătit: cina nunţii Mielului (***Apocalipsa 19:9***) şi cina marelui Dumnezeu (***Apocalipsa 19:17***). Una trebuie să fie rezultatul harului Său extins, iar cealaltă rezultatul mâniei Sale revărsate. Una este pentru cei răscumpăraţi şi glorificaţi, iar cealaltă este pentru gunoiul pământului. Una este de a pregăti inaugurarea unei domnii şi a unui guvern drept pe pământ; cealaltă este de a mătura refugiul minciunilor omului. Oaspeţii pentru fiecare sunt acum puşi deoparte.

Întoarceţi-vă acum la **Apocalipsa 22:17** şi citiţi această invitaţie. „Şi Duhul şi mireasa *zic: «* Vino!» Şi cine *aude să zică:* « Vino!» Şi cine însetează *să* vină! Şi cine vrea să ia apa vieţii fără plată.” Observaţi că Duhul ŞI mireasa sunt cei care lansează invitaţia de a veni. Acum comparaţi acest lucru cu ***Apocalipsa 19:9***, unde citim: „Fericiţi sunt cei chemaţi la *cina* nunţii Mielului.” CINE face chemarea? Este o mireasă chemată sau invitată la propria nuntă? Ridicol! Ea face invitaţia; şi asta spune ***Apocalipsa 22:17***. Prin urmare, până când invitaţia din ***Apocalipsa 19:9*** este lansată pe deplin, mireasa va fi fost unită cu Domnul ei în locurile cereşti , pentru ca Duhul şi mireasa să poată spune: «Vino!» Acum , când are loc acest lucru?

S-a arătat deja într-o serie de profeţii şi scrieri prin intermediul acestei slujiri că cele 144.000 de pârghii vor fi unite cu Domnul cu trupuri glorificate la începutul necazului, când cea de-a şaptea trâmbiţă începe să sune (***Apocalipsa 10:7***). Aceasta deoarece au fost pregătite dinainte şi sunt primele (pârghiile) care vor intra în gloria tărâmului ceresc. Acest lucru este în

© Biblioteca Spirituală

armonie cu **Apocalipsa 19:7**: „Să ne bucurăm şi să ne veselim şi să-I dăm *slavă* , căci a venit nunta Mielului şi soţia Lui s-*a* pregătit" . „Există o diferenţă între nuntă şi cina nunţii. Cina este pentru oaspeţii care sunt invitaţi după ce mireasa s-a alăturat soţului ei, deşi această sărbătoare face parte şi ea din festivităţile nunţii. Acum, deoarece mireasa se va fi pregătit mai întâi, ea trebuie să se alăture soţului ei la începutul necazului, când a şaptea trâmbiţă va suna primul sunet. Apoi, ea va putea ajuta la pregătirea celor care vor fi oaspeţii la cina nunţii, care are loc când marea oaste de sfinţi va fi luată la sfârşitul necazului. Aceasta va putea face deoarece fiecare dintre cei 144.000 de primi roduri ai Miresei va avea puterea să se arate sfinţilor de pe pământ în timpul necazului. Aceşti sfinţi întâriţi cu spirit vor lansa apoi chemarea multora în timpul necazului de a „ia apa vieţii fără plată". Prin urmare, în timpul celor 3 ani şi jumătate de necaz, Mireasa este ocupată cu lansarea invitaţiei de a „veni", căci îşi doreşte ca cina ei de nuntă să fie o ocazie îmbelşugată cu mulţi oaspeţi prezenţi.

Întrucât Mireasa este pregătită mai întâi, simbolizată prin faptul că ea este pârga *Mielului* (***Apocalipsa 14:4***), ea este descrisă şi în ***Apocalipsa, capitolul 12***, ca fiind „născută" mai întâi din organismul bisericii pământeşti şi fiind „răpită" la tron (***Apocalipsa 12:1-2, 5***). „Femeia îmbrăcată în soare" din ***Apocalipsa 12:1-2*** nu este o imagine a miresei cereşti a lui Hristos, ci o imagine a organismului bisericesc actual de pe pământ care se străduieşte să nască fii maturi. Primii dintre aceşti fii maturi care vor fi glorificaţi şi „răpiţi" vor fi acel „trup" sau grup care va alcătui mireasa cerească a Domnului nostru. Faptul că „femeia" nasce un „copil de parte bărbătească" ilustrează adevărul că cei care sunt aduşi şi răpiţi la tronul lui Dumnezeu au ajuns la acea maturitate spirituală de care „copilul de parte bărbătească" este un simbol. Ce anume? Credeţi că cel mai important rol din tărâmul ceresc, acela al „Miresei" Domnului, trebuie să fie alcătuit din alţi fii decât cei maturi? Aceşti fii maturi (inclusiv atât bărbaţi, cât şi femei) care alcătuiesc grupul Miresei vor veghea şi pregăti pe cei de pe pământ în timpul necazului care vor fi primiţi în ceruri şi vor alcătui acea vastă oaspeţi ai cina nunţii.

Acest lucru este în armonie cu **Psalmul 45**, unde avem o imagine a Regelui şi apoi a Reginei „îmbrăcată în aur (pregătire spirituală) din Ofir" (45:9), căci ea este „toată glorioasă pe dinăuntru: hainele ei sunt de aur lucrat" (45:13). Acum observaţi şi alte persoane, în afară de regină, în versetul 14: „Ea (regina) va fi adusă *la* Rege, îmbrăcată cu acul: fecioarele care o urmează, vor fi aduse la *tine ".* Din moment ce o urmează, ar indica faptul că sosesc mai târziu. Ele sunt „fecioarele nechibzuite" din ***Matei 25:1-12***, care sunt lăsate în urmă când fecioarele înţelepte (Mireasa) sunt luate la miezul nopţii. Dar imaginea din Psalmul 45 arată că şi ele vor fi aduse la Rege, deşi mai târziu: „Vor fi aduse cu bucurie şi veselie; vor intra în palatul Regelui" (45-15). Palatul este tărâmul interior al cerului, unde vor avea loc festivităţile nunţii. Însă unii ar putea remarca: „Nu scrie oare în Matei 25:10 că uşa a fost închisă fecioarelor nechibzuite?" Este adevărat, lor li se interzice să fie luate cu fecioarele înţelepte când intră la nuntă, dar când va avea loc acel mare eveniment, *va mai fi timp pentru ca fecioarele nechibzuite să se dovedească, pentru ca Domnul să le cunoască* (vezi ***Matei 25:12*** şi compараţi cu ***Deut. 8:2*** pentru această utilizare a cuvântului „a cunoaşte").

Acum, să ne întoarcem la ***Luca 11:5-10***. Citim o parabolă spusă de Isus, despre un „prieten" care cere pâine la miezul nopţii , dar primeşte răspuns de la potenţialul său binefăcător: „Nu mă supăra; uşa este acum încuiată , şi copiii mei sunt cu mine în pat; nu pot să mă scol să-ţi dau" (11:7). Aceasta este o paralelă cu parabola fecioarelor din ***Matei 25***. Uşa era încuiată, şi copiii (fecioarele înţelepte) erau înăuntru („cu mine în pat"). „Prietenul" sau „fecioara neînţeleaptă" era afară şi bătea, la fel ca în ***Matei 25:11***. Acum, observaţi ***Luca 11:8-9***: „Vă spun că *,* chiar dacă nu se va scula să-i dea, pentru că este prietenul lui, totuşi, din pricina insistenţei lui, se va scula şi-i va da cât *are nevoie . Şi vă* spun : Cere şi ţi se va da; caută şi *vei* găsi; bate şi *ţi* se va deschide " . „Aici avem asigurarea că în timpul necazului (după miezul nopţii) cei care rămân pot primi ceea ce au nevoie pentru ca în cele din urmă să li se deschidă uşa. „Prietenul" a cerut trei pâini (11:5) şi în cele din urmă i se asigură că primeşte atâtea pâini câte are nevoie (11:8). Probabil, din moment ce a cerut trei pâini, va primi ceea ce a cerut. Aceste trei pâini corespund „cererii", „căutării" şi „bătăii"; şi abia la a treia pâine (bătăii) se dă asigurarea că uşa va fi deschisă. Cele trei pâini corespund grupurilor de creştini de 30, 60 şi 100 de ori. (***Marcu 4:20***). Abia a treia pâine, cea de

© Biblioteca Spirituală

100 de ori, va „bate” şi li se va deschide uşa pentru a intra la cina nunţii Mielului în „palatul” cerului. Cei de 30 şi 60 de ori vor rămâne pe pământ pentru a intra în Împărăţia pământească.

Numai creştinul însutit, cu grâu întreg în spic (***Marcu 4:28***), va avea haina de nuntă necesară pentru cina nunţii. Observaţi parabola lui Isus consemnată în ***Matei 22:1-14***, unde un anumit „prieten” este exclus simbolic dintre oaspeţii adunaţi la ospăţul de nuntă pentru că nu purta haina de nuntă specificată (***22:12-13***). Aceasta va fi soarta multora care se mulţumesc să obţină mai puţin decât cele trei pâini necesare pentru intrarea la ospăţul ceresc. „Haina” este aceeaşi cu cea indicată în Apocalipsa 19:9; este „inul subţire” al dreptăţii. Nu credeţi că dreptatea atribuită lui Hristos este suficientă. Aceasta introduce pe cineva doar în starea de 30 de ori. Dreptatea lui Hristos trebuie, de asemenea, să fie împărtăşită în interior (în 60 de ori) şi apoi integrată pe deplin în ţesătura sufletului, fiind „ţesută” prin lucrarea Cuvântului şi a Duhului, până când rezultatul este o haină frumoasă (caracter). Acest lucru este posibil doar prin starea sfinţită de Duhul Sfânt a celor 100 de turme, care au untdelemnul suplimentar în vase.

O altă indicaţie că cei care vor rămâne când va fi luată Mireasa dintâi rod vor avea ocazia să fie pregătiţi se găseşte în ***Luca 12:35-36***. „Să vă fie mijlocul încins şi candelele aprinse. Şi *voi* înşivă fiţi ca *nişte* oameni care aşteaptă pe Domnul lor când Se va întoarce de la nuntă; pentru ca, când *va veni* El şi *va bate* , să-I deschidă *îndată* .” Întrucât fecioarele înţelepte (cealaltă mireasă) intră la nuntă când vine Mirele la miezul nopţii (Matei 25:10), cele menţionate în ***Luca 12:36*** sunt cele rămase în urmă (fecioarele nechibzuite) care trebuie să-L aştepte pe Domnul lor să se întoarcă de la nuntă. Dar când Se întoarce El şi care este semnificaţia afirmaţiei: „pentru ca, când *va veni* El şi *va bate* , să- *I deschidă”?* „Îl îndată?” (***Luca 12:36***). Am văzut deja fecioarele nechibzuite bătând la uşă şi fiindu-le refuzate intrarea la nuntă (***Matei 25:10-12***), dar i-am văzut şi pe aceştiaşi reprezentaţi de „prietenul” din ***Luca 11:5-9*** bătând după ce copiii (fecioarele înţelepte) sunt înăuntru şi primind trei pâini (intrând în statul de 100 de ori prin botezul cu Duhul Sfânt); aşadar ştim că, deşi fecioarele nechibzuite au fost lăsate în urmă, ele s-au dus şi „au cumpărat untdelemn” (Duhul Sfânt) pentru candelele şi vasele lor (***Matei 25:9***). Dar ce urmează? Citiţi din nou ***Luca 12:35-36***. „Să vă fie mijlocul încins şi candelele aprinse.” Aceasta ar indica faptul că untdelemnul fusese asigurat. Atunci instrucţiunea este să aşteptaţi (în aşteptare) ca Domnul să Se întoarcă de la nuntă.

Iată un mister care trebuie dezvăluit. La scurt timp după ce Mireasa a fost primită de Domnul şi unită în bucurie nupţială cu El în tărâmurile cereşti, atât Domnul Însuşi, cât şi sfinţii glorificaţi vor începe să li se arate celor rămaşi în urmă. Modelul pentru aceasta a fost stabilit de Isus după ce a înviat din morţi. El S-a înălţat mai întâi la Tatăl şi apoi s-a întors , arătându-se ucenicilor şi fiind văzut de ei timp de 40 de zile (***Faptele Apostolilor 1:3***). Tot aşa va fi şi la vremea sfârşitului. După ce Mireasa dintâi roade este mutată (corespunzând în model învierii lui Hristos), ei se vor înălţa pentru a-L întâlni pe Domnul în stratosfera superioară; apoi, în câteva zile, se vor întoarce de la nuntă pentru a-şi îndeplini îndatoririle pe parcursul perioadei necazului. Acum putem înţelege ***Luca 12:36***. Cei rămaşi în urmă trebuie să aştepte arătarea Domnului şi a sfinţilor glorificaţi, care vor putea să-şi materializeze trupurile şi să-i viziteze pe cei rămaşi. Astfel de vizite vor fi împlinirea venirii Domnului (sau a membrilor Miresei Sale) şi a „bătăii” (***Luca 12:36***), iar aşteptarea celor care aşteaptă trebuie să fie de aşa natură încât ei să „se deschidă *către”* „Îl va îndemna îndată” (***Luca 12:36***). Astfel de vizite vor fi, de asemenea, o împlinire a Apocalipsei 3:20, unde Isus este descris ca „bătând la uşă” în ultimii ani ai erei laodiceene. Astfel, pe întreaga perioadă a necazului, Domnul şi membrii glorificaţi ai Miresei Sale vor continua să li se arate celor care aşteaptă, aşteaptă şi „deschid uşa”. În Scripturi, patruzeci este numărul încercărilor. Chiar şi aşa, arătarea lui Isus ucenicilor timp de 40 de zile după învierea Sa stabileşte modelul pentru arătarea din timpul sfârşitului a lui Isus şi a companiei Miresei de 144.000 de sfinţi glorificaţi în timpul perioadei de încercare a întregului necaz.

[Cele patru vegheri]

Domnul Isus a subliniat în repetate rânduri necesitatea „vegherii” în raport cu revenirea

© Biblioteca Spirituală

Sa. Observaţi cuvintele Sale din ***Marcu 13:33-37***: „Luaţi seama, vegheaţi şi rugaţi-vă, căci *nu* ştiţi când este ceasul. Fiul omului este ca un om care a plecat departe şi a lăsat casa lui, a dat robilor săi putere şi fiecăruia lucrul lui şi a poruncit portarului să vegheze. Vegheaţi, dar, căci nu *ştiţi când vine* stăpânul casei: seara, sau la miezul nopţii, sau la cântatul cocoşilor, sau dimineaţa. Ca nu cumva, venind pe neaşteptate, să vă găsească dormind. Şi ceea ce vă spun *vouă* , vă spun *tuturor*: Vegheaţi. "Îndemnul de a „veghea" este strâns legat de referinţele la „vegherile" nopţii aşa cum erau desemnate la acea vreme sub stăpânirea romană. Prima strajă, denumită „sera", era de la şase la nouă; a doua strajă era de la nouă la doisprezece şi era numită straja „miezul nopţii"; a treia strajă, de la doisprezece la trei, era denumită straja „cântatului cocoşilor"; iar a patra strajă de la trei la şase este numită „dimineaţa".

[Prima veghe]

Deşi Isus sublinia incertitudinea momentului exact al venirii Sale, El oferea şi o perspectivă voalată asupra diferitelor faze ale venirii Sale din timpul sfârşitului. De fapt, există o fază sau un episod al venirii Sale care se împlineşte în fiecare dintre cele patru străji menţionate. Conform calculului evreiesc al timpului, o nouă zi de douăzeci şi patru de ore începea întotdeauna „sera" odată cu apusul soarelui. Astfel, o „zi nouă" începe odată cu apusul întunericului. Cu toate acestea, „întunericul" este întotdeauna asociat cu lumea şi nu cu Hristos şi creştinii. Acest lucru este subliniat de Pavel în **1 Tesaloniceni 5:5-6**: „ *Voi* toţi sunteţi copii ai luminii şi copii ai zilei: noi nu suntem ai nopţii, nici ai întunericului. De aceea, să nu dormim, cum fac ceilalţi; ci să veghem şi să fim treji." În acele vremuri, oamenii făceau, în general, foarte puţin după apusul soarelui şi, odată cu lăsarea întunericului, se duceau la culcare şi se culcau, trezindu-se dimineaţa devreme odată cu răsăritul soarelui. Dar observaţi că Pavel spune: „Să nu dormim, cum fac ceilalţi (lumea), ci să veghem". Avem aici o enigmă care poate fi rezolvată doar pe măsură ce înţelegem diferenţa dintre creştini şi lume. Creştinii sunt „copiii luminii şi copiii zilei" şi „nu ai nopţii, nici ai întunericului". Prin urmare, când Isus vorbeşte despre venirea Sa mai întâi „sera", El se referă la acea perioadă a timpului de sfârşit, când începe o nouă zi ; pentru lume înseamnă aşezarea unui întuneric sporit, dar pentru cei care „veghează", această primă strajă a noii zile înseamnă o creştere a luminii spirituale sau a adevărului; este venirea Sa într-o revelaţie suplimentară a Sa pentru a da lumină (înţelegere) urmaşilor Săi intimi.

Dar este o „zi nouă" doar pentru cei care „veghează", pentru cei care nu dorm aşa cum este lumea. Acum suntem martori la „venirea" Domnului „sera" - în prima strajă a zilei noi. Niciodată, de pe vremea apostolilor din primul secol, nu a existat o astfel de creştere a luminii şi înţelegerii spirituale ca în zilele noastre. Celor care nu dorm, ci veghează, Duhul Domnului le vorbeşte: „Scoală-te şi străluceşte, căci lumina *ta* a venit şi slava Domnului a răsărit peste *tine* " (***Isaia 60:1***). Dar observaţi chiar următorul verset. Acesta arată contrastul dintre ceea ce are loc printre cei care „veghează" în prima strajă şi ceea ce cuprinde lumea. „Căci iată, întunericul va acoperi pământul şi negură mare popoarele; dar Domnul Se va răsări *peste tine* şi slava Lui se va arăta peste *tine.*" (***Isaia 60:2***). Astfel, Domnul vine (în puterea Duhului Său) să aducă lumină şi glorie poporului Său. Ne aflăm acum în perioada de început a acestei veniri; „sera", sau în prima strajă a noii zile.

[A doua veghe]

Întorcându-ne la ***Marcu 13:35***, observăm că Isus a avertizat şi că, în calitate de Stăpân al casei Sale, El va veni şi „la miezul nopţii". Miezul nopţii încheie a doua strajă a nopţii; dar, aşa cum am văzut deja, deoarece ziua ebraică începea la apusul soarelui, este de fapt a doua perioadă a unei noi zile. Trebuie să ţinem cont de dubla semnificaţie a imaginii profetice. Pentru cea mai mare parte a lumii, „ziua Domnului" este o perioadă de întuneric crescând. (Vezi ***Ioel 2:1-2, Ţefania 1:15***). Dar pentru rămăşiţa chemată a lui Dumnezeu, care „veghează" şi nu sunt din noapte, nici din întuneric şi care nu dorm , este un timp de lumină crescândă. Referitor la venirea Domnului „la miezul nopţii", citim în ***Matei 25:6***: „Şi la miezul nopţii s-a auzit un strigăt: «Iată, *vine* mirele »." „Fecioarele înţelepte" au fost luate în căsătorie, iar „fecioarele nechibzuite" au fost lăsate. Această venire la miezul nopţii este numită în alte părţi venirea lui Isus „ca un hoţ". Observaţi ***Apocalipsa***

© Biblioteca Spirituală

3:3: „Dacă nu *vei* veghea , voi veni la *tine* ca un hoţ şi nu *vei* şti în ce ceas voi veni *la tine* ". Observaţi avertismentul de a fi nepregătit , aşa cum erau fecioarele nechibzuite. Aceeaşi notă de avertizare este dată şi în ***Apocalipsa 16:15***: „Iată, Eu vin ca un hoţ. Fericit este cel ce *veghează* şi *păzeşte vegheaţa*".„ ... îi va scoate hainele, ca să nu umble gol şi să-i vadă ruşinea." Un hoţ, când intră cu forţa să fure ceva, nu-şi anunţă venirea, iar singura dovadă că a „vizitat" este că lipseşte ceva. El vine „într-un ceas în care nu *vă* gândiţi" (***Luca 12:40***). El vine să-şi „facă comorile" (***Malahi 3:17***). Aceste „comoderii" sunt cele 144.000 de pârgi care sunt fecioare (fecioare înţelepte) şi care sunt „răscumpărate dintre oameni, fiind pârgile *lui* Dumnezeu şi Mielului" (Apocalipsa 14:4). Vor fi mutate la începutul perioadei necazului, căci sunt „socotite vrednice să scape de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla şi să stea înaintea Fiului omului" (Luca 21:36). Referitor la aceste „comoderii", Domnul spune: „Îi voi cruţa, cum *îşi cruţă* un om pe fiul său care- I *slujeşte* ." (***Malahi 3:17***). Întrucât au o slujbă de îndeplinit pe pământ în timpul „În timpul necazului, Domnul vorbeşte mai departe: „Atunci *vă* veţi întoarce şi veţi deosebi între cel drept şi cel rău, între cel ce *slujeşte* lui Dumnezeu şi cel ce nu-I *slujeşte* ." (***Malahi 3:18***). Referitor la venirea „hoţească" a lui Isus, citim în ***Matei 24:43***: „Să ştiţi însă că, dacă ar fi ştiut stăpânul casei în ce strajă va veni hoţul, ar fi vegheat şi n-ar fi *lăsat să vină hoţul.* " „casa lui să fie dărâmată" (sau „prin" - vezi Luca 12:39. „Casa" la care se face referire este biserica, care este „casa lui Dumnezeu" (***Efeseni 2:19***). Acesta este „preţul" pe care îl cere pentru o casă nepăsătoare, care nu „veghează" şi nu este pregătită . El „sparge" şi ia fecioarele înţelepte, căci „ cele care erau gata au intrat cu El la nuntă" (***Matei 25:10***). Acest lucru este în armonie cu ***Apocalipsa 19:7*** care spune: „Să ne bucurăm şi să ne veselim şi să-I dăm *slavă* , căci a venit nunta Mielului şi soţia Lui s- *a* pregătit ."

[A treia strajă]

Întorcându-ne din nou la ***Marcu 13:35***, vedem o altă venire a Domnului „la cântatul cocoşilor". „Cântatul cocoşilor" încheie a treia strajă, care era de la miezul nopţii la trei. Fără îndoială, chiar în timpul acestei straje, Petru s-a lepădat de Domnul său. Anterior, când au ieşit împreună pe Muntele Măslinilor după cina de Paşte, Isus îi spusese lui Petru: „Adevărat *îţi spun* că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca cocoşul să cânte de două ori, te *vei* lepăda de Mine de trei ori" (***Marcu 14:30***). S-a întâmplat exact aşa cum vorbise Isus (vezi ***Marcu 14:66-72***). Astfel, în Scripturi, „cântatul cocoşilor" este legat profetic de lepădarea lui Petru. Ce ne arată acest lucru? Ne arată că cei care nu sunt luaţi la miezul nopţii şi sunt lăsaţi să treacă prin perioada necazului, la un moment dat şi într-o oarecare măsură s-au lepădat de Domnul lor. Necazul este, aşadar, pentru a-i testa şi a-i dovedi , ca Domnul să poată cunoaşteei şi ca să fie pregătiţi să fie chemaţi la cina nunţii. Când Domnul va veni „la cântatul cocoşilor", este pentru toţi cei care au fost pregătiţi în timpul necazului, atât „fecioarele necabele", cât şi ceea ce ar putea fi numiţi „sfinţii necazului" (cei care au ajuns să-L cunoască pe Domnul în timpul perioadei necazului şi au avut suficient timp să se dezvolte de la un „lamă" la un creştin „boabă plină în spic"). (***Marcu 4:28***). Aşa cum în lumea naturală, cântatul cocoşului îi trezeşte pe cei care dorm, tot aşa va fi când Isus va veni „la cântatul cocoşilor"; cei care „adorm în Isus" vor fi înviaţi. Imediat după aceea, sfinţii care sunt în viaţă vor fi „răpiţi împreună cu ei în nori, ca să-L întâmpine pe Domnul în văzduh" (***1 Tesaloniceni 4:13-17***).

Această venire a lui Isus „la cântatul cocoşilor" urmează imediat perioadei necazului, căci „în zilele acelea, după necazul acela", El „va trimite pe îngerii Săi şi va aduna pe aleşii Săi" (vezi **Marcu 13:24-27**). O imagine mai detaliată a ordinii evenimentelor „în zilele acelea, după necazul acela" este dată în cartea Apocalipsa. Chiar înainte ca cele şapte potire ale mâniei să fie vărsate pe pământ (vezi Apocalipsa, capitolul 16), sfinţii aleşi sunt uniţi cu Domnul şi îşi încep ascensiunea spre templul din cer. Acest lucru este ilustrat în ***Apocalipsa 14:14-16*** de către cineva „asemănător *cu*„Fiul omului, având pe cap o cunună de aur şi în mână o seceră ascuţită." Cu această seceră ascuţită El seceră „secerişul pământului", adunând grâul copt în „hambarul" împărăţiei Sale cereşti, căci „atunci cei drepţi vor străluci ca soarele în împărăţia Tatălui lor" (vezi Matei 13:30, 43). Aceşti sfinţi glorificaţi sunt văzuţi în Apocalipsa, capitolul 15, după adunarea lor la Domnul, cântând un cântec de victorie şi eliberare (***15:2-4***). Imediat după secerişul (strângerea) sfinţilor

© Biblioteca Spirituală

aleşi, citim în ***Apocalipsa 14:17-19*** despre un înger cu o altă seceră ascuţită, cu porunca de a „strânge ciorchinii viţei pământului"; „Căci strugurii ei sunt copţi." Secera este împinsă pentru a culege viţa pământului şi a o arunca în marele teasc al mâniei lui Dumnezeu. Această „mânie a lui Dumnezeu" este rezultatul celor şapte „cupe ale mâniei" vărsate pe pământ (vezi ***Apocalipsa 15:1,7; 16:1***). Abia după ce aceste cupe ale mâniei încep să fie vărsate pe pământ, sfinţii care au fost mutaţi şi adunaţi la Isus intră în templul din cer pentru a lua parte la cina nunţii Mielului. (***Apocalipsa 15:8***)

În acelaşi timp în care sfinţii participă la cina nunţii Mielului în templul din ceruri, există o invitaţie pentru o altă cină care are loc pe pământ. Citim în ***Apocalipsa 19:17*** aceste cuvinte; „Şi am văzut un înger stând în picioare în soare; şi a strigat cu glas tare, zicând tuturor păsărilor care zboară prin mijlocul cerului: «Veniţi şi adunaţi-vă la cina marelui Dumnezeu, ca să mâncaţi carnea împăraţilor şi carnea căpitanilor şi carnea oamenilor puternici şi carnea cailor şi a celor ce stăteau pe ei şi carnea tuturor oamenilor, slobozi şi robi, mici şi mari.» Există două feluri de oaspeţi la această cină: miile de oameni care vor fi ucişi în revărsarea potirelor mâniei şi păsările cerului care se vor sătura din carnea morţilor. Festivităţile nunţii din cer se vor încheia chiar înainte ca ultima potiră a mâniei să fie vărsată pe pământ. Apoi, pe pământ, va coborî Domnul Isus, urmat de mulţimea sfinţilor „călăreţi *pe* cai albi, îmbrăcaţi în in fin, alb şi curat" (vezi ***Apocalipsa 19:11-14***).

[A patra strajă]

Acum suntem pregătiţi pentru faza finală a „venirii" Domnului, aşa cum este simbolizată de „veghe", aşa cum este consemnat în ***Marcu 13:35***. Veghea finală, care era de la ora trei la şase, este numită de Isus „dimineaţa". Acesta este momentul în care Domnul „vine cu zeci de mii de sfinţi ai Săi" (***Iuda 14***). El soseşte exact când este turnată ultima cupă a mâniei, căci „El *calcă în picioare* teascul mâniei aprige a Dumnezeului Atotputernic" (***Apocalipsa 19:15***). El este descoperit din cer „în flăcări de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu-L cunosc pe Dumnezeu şi nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos" (***2 Tesaloniceni 1:8***). Acesta este momentul în care El vine „cu putere şi mare slavă", fiind văzut de cei de pe pământ care au supravieţuit holocaustului atomic care face ravagii în cele şapte cupe ale mâniei. Ceea ce locuitorii pământului vor vedea de fapt mai întâi este „semnul" Fiului omului în cer (**Matei 24:30**). Acesta este „norul de glorie" care va începe să fie văzut când El îi adună pe aleşii Săi chiar înainte de cupele finale ale mâniei. Această lumină supranaturală care va apărea pe cer va face ca „triburile pământului" să jelească. În cele din urmă, ei Îl vor vedea pe Fiul omului venind „pe norii cerului" cu putere şi mare slavă (***Matei 24:30***). „Norii" care Îl înconjoară când Se arată sunt oştirile sfinţilor mântuiţi şi glorificaţi. ***Matei 24:31***. În loc să dea o relatare despre ceva după apariţia Sa în putere şi glorie, este un detaliu explicativ inclus în imaginea de ansamblu a revenirii Sale glorioase, pentru a arăta semnificaţia „norilor" care Îl însoţesc. Norii sunt „aleşii" care vor fi fost adunaţi anterior şi care apar împreună cu El în manifestarea Sa de mare glorie.

[Rezumat]

Acum să rezumăm. Trebuie să <u>veghem</u> venirea Lui. Dar înainte de a şti pe deplin cum să „veghem", trebuie să înţelegem diferitele faze ale venirii Sale aşa cum sunt descrise de Isus în ***Marcu 13:35***. Chiar acum, El vine „sera", începutul Zilei Domnului, iar noi veghem şi participăm chiar acum <u>la o revelaţie mai mare a Lui</u> , pe măsură ce vine în puterea Duhului Său pentru a da lumină şi înţelegere scopurilor Sale din timpul sfârşitului pentru Biserica Sa. El vizitează acum templul Său într-un timp de înviere, curăţire, restaurare şi pregătire pentru o a doua Rusalii şi o puternică revărsare mondială a Duhului Sfânt, cum lumea nu a mai văzut niciodată. Această mişcare pregătitoare a Duhului este de a pregăti un popor care va fi folosit cu putere în timpul necazului care vine şi care va fi un instrument în mâna Domnului pentru a secera o recoltă mare pe tot pământul. „Veghezi" zilnic pentru ca El să-ţi dea o lumină şi o înţelegere mai mare, mişcându-te împreună cu Duhul în ceea ce El a hotărât pentru acest timp sfârşitului?

Aştepţi şi tu venirea Lui „la miezul nopţii"? Arde puternic „lampa" cuvântului Său? Ai untdelemn suplimentar în vasul tău, ca să poţi avea „duhul înţelepciunii şi al descoperirii în

© Biblioteca Spirituală

cunoașterea Lui?" (***Efeseni 1:17***). Este acel untdelemn al Duhului Său suficient pentru ca dragostea lui Dumnezeu să fie turnată în inima ta? (***Romani 5:5***). Cunoşti „dragostea lui Hristos, care *întrece* orice cunoaştere, pentru ca să *fii* umpluţi de toată plinătatea lui Dumnezeu"? (Efeseni 3:19). Vedeţi, iubiţilor, există mult mai mult decât a avea untdelemn suplimentar pentru cei care pretind că au avut o experienţă. Cei 144.000 de mirese care vor fi primiţi de Mire la miezul nopţii sunt cei care „urmează Mielul *oriunde merge* El "..„(***Apocalipsa 14:4***). Îi auzi glasul şi Îl urmezi în toate? Indiferent dacă te califici pentru Mireasă sau nu, este important să fii cât mai pregătit posibil să primeşti revărsarea puternică a Duhului care va urma la scurt timp după ce Mireasa va fi mutată, căci ea va veni peste un popor pregătit; un popor care va fi folosit cu putere de Domnul în zilele secerişului din perioada necazului. Şi în ziua aceea, dacă nu eşti luat ca parte a Miresei, atunci „vegheaţă" repede arătarea secretă a Domnului sau a unuia dintre sfinţii Săi glorificaţi, aşa cum Domnul li S-a arătat ucenicilor Săi în camera de sus după învierea Sa (***Luca 24:36***), sau celor doi care mergeau pe drumul spre Emaus (***Luca 24:13-31***), sau altora în ziua aceea. Da, „să vă fie mijlocul încins şi candelele aprinse şi *fiţi* ca *nişte* oameni care îşi aşteaptă stăpânul când se va întoarce de la nuntă". „*ca atunci când va veni El şi va bate , să-I deschidă îndată* " (***Luca 12:35-36***). Întrucât cei care sunt glorificaţi nu au nevoie să li se deschidă uşile (vezi ***Ioan 20:19***), „bătaia" şi „deschiderea" reprezintă o pregătire spirituală de a primi, chiar şi pentru cei care „veghează".

După slujirea puternică şi glorioasă a sfinţilor pe pământ în timpul necazului, trebuie să existe o pregătire şi o „veghere" pentru venirea lui Isus „la cântatul cocoşilor". Căci atunci toţi cei cu adevărat sfinţiţi vor fi schimbaţi şi „răpiţi" pentru a fi cu Domnul (***1 Corinteni 15:51-54, 1 Tesaloniceni 4:14-17***). Apoi, după cina nunţii din cer, Domnul se va întoarce cu toţi sfinţii Săi pentru a domni şi a domni pe pământ. Aceasta este venirea Lui „dimineaţa" în putere şi mare glorie. „Aşadar, acum, poporul Meu, este timpul să auziţi glasul Dumnezeului *vostru* şi să vă pregătiţi. Duhul spune «veniţi», căci ceasul este târziu şi poporul Meu este atât de nepregătit pentru ceea ce se va desfăşura în curând. Sunt multe lucruri în care poporul Meu trebuie să intre înainte ca Mireasa să fie luată. Acum Duhul este cel care spune «veniţi»; în această nouă zi a vizitei Domnului şi a dezvăluirii poporului Său. Dar, în timp, Duhul şi Mireasa vor fi cele care vor spune «veniţi»;" „Căci sfinţii, în putere glorificată, vor lucra cu sârguinţă alături de sfinţii care sunt încă în veşminte pământeşti pentru a asigura o adunare abundentă *la* Domnul, căci ziua festivităţilor nunţii se va apropia *şi* toţi cei care vor intra în ele trebuie să îmbrace veşminte de frumuseţe şi glorie."

Descărcaţi cărţi spirituale gratis din – „*Noua Revelaţie a lui Isus Hristos*"
Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos

© Biblioteca Spirituală